U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Pavla Simona a soudců JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Romana Fialy, Mgr. Ing. Radovana Havelce, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu obchodní společnosti (žalobkyně) **FOLTÝN s.r.o.**, se sídlem v Praze 10, V Osikách 521/18, na rozhodnutí tvrzeného kompetenčního sporu ve věci vedené u **Městského soudu v Praze** pod sp. zn. 10 A 34/2017, za další účasti žalovaného **Českého telekomunikačního úřadu** se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025), o žalobě proti rozhodnutí předsedy **Rady Českého telekomunikačního úřadu** ze dne 10. 1. 2017, čj. ČTÚ-80 227/2016-603,

takto:

Návrh se odmítá.

Odůvodnění:

Návrhem doručeným zvláštnímu senátu dne 24. 2. 2017 se obchodní společnost FOLTÝN s.r.o., (dále též jen „navrhovatelka“) domáhala, aby zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, rozhodl tvrzený kompetenční spor ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 10 A 34/2017.

Z předloženého spisu vyplynuly následující skutečnosti:

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze (jako soudu ve správním soudnictví), označenou jako „správní žaloba“, se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu (dále též „ČTÚ“) ze dne 10. 1. 2017, čj. ČTÚ-80 227/2016-603, a zrušení rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu jako správního orgánu I. stupně. Předseda Rady ČTÚ výše označeným rozhodnutím zamítl rozklad a potvrdil napadené rozhodnutí ČTÚ, odboru pro jihomoravskou oblast ze dne 20. 6. 2016, čj, ČTÚ-34930/2014-637/IX-HaZ, jímž bylo vyhověno návrhu obchodní společnosti Vodafone Czech Republic a.s., na zaplacení dlužných cen za poskytnuté služby elektronických komunikací v celkové výši 2020,08 Kč a rozhodnuto o náhradě nákladů řízení.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 9. 2. 2017, čj. 10 A34/2017-35, žalobu odmítl a rozhodl o náhradě nákladů řízení. V odůvodnění svého rozhodnutí se soud zabýval podmínkami řízení se závěrem, že povinnost platit za službu elektronických komunikací je povinností uloženou zákonem o elektronických službách, přitom však jde o povinnost

soukromoprávní. K rozhodování v takové věci jsou primárně povolány soudy v občanském soudním řízení podle § 7 odst. 1 o. s. ř. Městský soud současně navrhovatelku poučil, že do jednoho měsíce od právní moci usnesení může podat proti napadenému správnímu rozhodnutí žalobu v občanském soudním řízení k místně příslušnému okresnímu (obvodnímu) soudu a dále může proti tomuto rozhodnutí podat do dvou týdnů ode dne doručení kasační stížnost. Žalobkyně podala proti výše uvedenému rozhodnutí městského soudu pouze kasační stížnost, která však byla pro opožděnost odmítnuta usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2017, čj. 5 As 73/2017-21.

Poté podala navrhovatelka výše uvedený návrh na řešení kompetenčního konfliktu. Domnívá se, že Městský soud v Praze měl zrušit nezákonné rozhodnutí předsedy Rady ČTÚ ze dne 10. 1. 2017, čj. ČTÚ-80 227/2016-603, a rozhodnutí ČTÚ jako správního orgánu I. stupně ze dne 20. 6. 2016, čj. ČTÚ-34930/2014-637/IX-HaZ, a rozhodnout, že příslušný ve věci rozhodovat je soud. Má za to, že od počátku ČTÚ jako správní orgán nebyl věcně příslušný k vyřízení sporu. Navrhuje proto, aby zvláštní senát zrušil obě rozhodnutí výše uvedených správních orgánů a věc odložil a současně rozhodl, že příslušný vydat rozhodnutí je soud.

Při řešení tvrzeného sporu o pravomoc mezi správním úřadem a soudem se zvláštní senát řídil následující úvahou:

Zvláštní senát rozhoduje o kompetenčním sporu podle skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí (srov. rozhodnutí č. 485/2005 Sb. NSS).

Podle § 1 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb., se podle tohoto zákona postupuje při kladných nebo záporných kompetenčních sporech o pravomoc nebo věcnou příslušnost (dále jen „pravomoc“) vydat rozhodnutí, jehož stranami jsou: a) soudy a orgány moci výkonné, územní, zájmové nebo profesní samosprávy, b) soudy v občanském soudním řízení a soudy ve správním soudnictví.

Z ustanovení § 1 odst. 2 téhož zákona plyne, že kompetenčním sporem je buď spor, ve kterém si jedna strana osobuje pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků, o níž již druhá strana vydala pravomocné rozhodnutí (pozitivní kompetenční spor), anebo spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků (spor negativní).

Podle § 3 odst. 2 tohoto zákona návrh na zahájení řízení o kompetenčním sporu je oprávněna podat některá z jeho stran nebo účastník řízení ve věci, v níž se otázka pravomoci vydat rozhodnutí stala spornou. Účastník řízení (v daném případě žalobkyně) se tedy může úspěšně domáhat rozhodnutí zvláštního senátu o kompetenčním sporu jen tehdy, pokud takovýto spor mezi jeho stranami vůbec vznikl. Tak tomu v daném případě není. Městský soud na úseku správního soudnictví svou pravomoc popřel, neboť dovodil, že předmětná věc náleží k projednání a rozhodnutí v řízení ve věcech občanskoprávních a poučil žalobkyni, že se může ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci usnesení obrátit na příslušný okresní (obvodní) soud a podat žalobu v občanském soudním řízení. Žalobkyně tak dosud neučinila. V souzené věci tak doposud nebylo soudem v občanském soudním řízení vydáno rozhodnutí, jímž by soud popřel svoji věcnou příslušnost nebo pravomoc.

V souladu se shora uvedeným je nepochybné, že v souzené věci nevznikl kompetenční spor, k jehož řešení by byl povolán zvláštní senát. Proto zvláštní senát návrh jako

předčasný odmítl, za přiměřeného použití § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 4 zákona č. 131/2002 Sb.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 20. prosince 2017

JUDr. Pavel Simon
předseda zvláštního senátu
(řádná dovolená)

v zast. JUDr. Michal Mazanec
člen senátu